

HISTORKY NEJEN EXEKUTORSKÁ

Přítek, 12. úně 2007

Směnka na viděnou, vystavená v prospěch zrovna tohodlenc dlužníka jakousi firmou a na částku několikanásobně přesahující dluh. Jedna klasická exekutorská historka, odehrála se ve vedlejším okrese. Vcelku nevelká částka - televizor asi za 15k, s poplatky to ovšem vylezlo holt na 35k.

Pán domu doma nebyl, manželka dost vyděšená, hrabala se v dokladech a našla tam takovej podelší papír a nevinně se ptá pana exekutora, co to je.... Já to na dálku poznal a říkám si, ach jo, další problém. Hle, problém naprosto opačného gardu. Směnka na viděnou, vystavená v prospěch zrovna tohodlenc dlužníka jakousi firmou a na částku několikanásobně přesahující dluh. Pan exekutor ten dokument pečlivě prostudoval, uznal směnku za platnou, exekuci provedl, pomohli jsme jim sundat nálepky ze dveří a oba jsme vypadli. Tak jsem si říkal, že tebe si tato rodina najmula bezplatného advokáta. No bezplatného, on si to nechá dobře zaplatit. Se směnkou vyrazí na okresní soud, ten vydá směrný platební rozkaz a pojedě to dál. Von z té firmy celou částku na směnce vymátl, o tom není pochyb, zaplatí dluh a svojí odměnu a zbytek rodince vrátí. Aspoň nemusejí tahat nábytek tam a zpátky. Jó, právo advokátské a směrné není žádná sranda, pozoruhodné je, že zákon prakticky ve stejném znění platí od roku 1950 (!!!) a vydržel i 40 let komunismu.

Kdykoliv se setkám se směnkou, tak si vzpomenu na jednu krásnou advokátku u nás v Ústí, která mě vyplatila tím, že klienty posadí na strany dlouhého stolu a po jedné straně stolu se postrkuje směnkou a po druhé peníze, vše po dozorem ochranky. Už se jí prej jednou stalo, že výstavce směnku sebral a vmáčku sebral - no, a pak se prostě a jednoduše ve "hvězdu". No, možná sice nevím, ony ty advokátské historky jsou někdy dosti nadnesené, ale v životě lidském mošné jest vše. Ona také vstoupila do dějin soudnických, když si na ni jednou stávoval soud zástupce protivné strany, že "To není hra. Víte, pane soudce (paní soudkyně), já byl její krásou tak oblouznán, že jsem podepsal to, co jsem nikdy v životě podepsat nechtěl".... Někdy před lety patnácti jsem dojížděl v rámci privatizace zdravotnictví do jednoho okresního magistrátu od Ústí. Pracovní jsem se tam seznámil s jednou slečinkou, asi tak 1000 týdnů mladou. Taková rybí kostička útlá, podelší vlas, ale s opravdu velice zajímavým hlasem, skvostný tmavý hrdelní alt a malinko chraplavá. Fakticky z fleku mohla dát piškovou sexykočku po telefonu, navíc ten krásný hlas s její útlou postavou vbec nekorespondoval, kontrast to byl velice zajímavý... Je vám to pár dní, co se ozvala, hlas v telefonu jsem i po těch letech okamžitě poznal. Tak jsem se za ní po letech vypravil, pracovní samozřejmě. Přijedu do firmy, v jedné kanceláři s poptám na paní Adélu a jakási odulá žena prohlásila jejím hlasem "To jsem já..". Já vám skoro upadnul na zem, tedy aspoň psychicky. Oblíbej jako mášíc v úpláku, mastnej a sádelantej, mezi obrovitými kozami (omlouvám se, ale to se jinak slušně nazvat nedá a to ješitě těm nevinnejm zvířátkům dost ubližuju) - rky potu, no dás a hráza. Nojo, ta rybí kostička jí zstala, ale obalená opravdu poštědnými pláty tuku. Nebyl jsem pomalu schopen slova. Jak se máš, že lovíš, co lovíš - ženská!, za pár let tak zmátnit, tak znemožnit! A ona mi ješitě "říká" "Trošku jsem přibrala, ale sluší mi to, víte?"

Vyšně naše eničky, berte to jako výstrahu a pak si nestěujte, že na vás partner kašle a ne kdy s ním vykašle.

Vono když nerozeznáš, co jsou prsa a co nadbřicho, břicho a podbřicho faldy...

Franta Bouška